

scripturarios, describunt ac pollicentur *Messiam*, quem Christiani in suo Iesu Nazareno venerantur. Accedet *judicium de pietate & impietate Exegetica Hug. Grotii*, qui pleraque V. T. oracula de Christo, a nostris literaliter accepta, ad eum sensu tantum mystico, sed a Deo tamen quam maxime etiam intento, in notis suis applicat: ubi & ex quibusdam probabitur locis, mentem ejus non semper penetrasse *B. Calovium*.

II. Tractatuli X. alii, ex *Miscellaneis accuratius pertexendi, & pro officiis gerendi ratione, ac Bibliopolarum arbitrio olim vulgandi.*

I. *Commentatio Philologico-Critico - Exegetica in Psalmum XVIII. collato 2. Sam. C. XXII. in qua 1. Literalis sensus investigatur operas Logico - Accentuatoriae, & Etymologico - Syntacticæ: 2. Collatio instituitur critica versionum atque commentationum nobiliorum: 3. Resolutio accuratior Exegetica subjungitur egregiarum 4. harum Questionum: a. Utrum Psalmus hic de Christo agat literaliter, an vero sensu mystico ad eum spectet? b. Cur bis legatur scriptum Carmen hoc Evcharisticum, & dupliquidem, cum prosaica, tum metrica Accentuatione propositum, quisve Textus alteri interdum videatur præferendus? c. Quænam sit vera Causa tot variationum, in Psalmi hujus & hemistichiis, & vocibus, & literis, & punctis, & accentibus? Num acu eandem tetigerint Cappellus, Abarbanel, Buxtorffius, Geierus, Hillerus, alii? d. Quæ commata, voces, accentus in hoc cantico serupulum interpreti adhuc movere queant, novaque videantur illustratione donanda? e. Quem usum singularem Critico polliceri possit, in arte, & Grammatica, ob στοδυναμιας rationem, & Accentuatoria, propter duplicates eidem Textui subjectos & prosaicos & metricos accentus, & Mæsoretica Κρισει, ob Karjan & Cetibhan in alterutra scriptione vel præsentiam, vel absentiam, vel prærogativam; tentanda accuratior, adhuc neglecta, συγκρισις utriusque paralleli loci? f. Quomodo versus plerique ac conceptus Scriptoris sacri ad Christianam ασκησιν nos debeant extimulare, juxta exemplum Cel. Geieri atque Frieschii.*

II. *פסכת סופרים Reliquia Masoræ sepulta: h. e. Tractatus Talmudicis voluminibus adjectus, & de Scribis Librorum sacrorum, eorumque*

que objecto , & officio agens : qui I. ob materiae suæ præstantiam , integer mea versione latina adjecta comparebit in orbe literario , vice prima . II. Adjunctas habebit , a me latine versas R. Elia Levitæ Prefationes suæ Masoret hammasoret , quam olim totam transferre volebam , sed , cum opus ipsum in Buxtorffii Tiberiade , maxime P. II. jam versum , quoad rem , & potiora momenta , conspicerem , manu retracta iterum deserui . III. Notis criticis , utriusque operi subjectis , Masoreticorum Bibliorum nostrorum exhibebit ordinem , divisionem , scriptionem accuratam , Lectiones variantes , Lectionem Legis ejusque præstantiam , & preces ante eam more antiquo dictas . IV. Allegabit quoque Auctores , ex isto Tractatu , XXI. Capit. constante , testimonia sapenumero producentes , Schickardum , Buxtorfium , Morinum , Hottingerum , Voisnium , Leusdenium , Wagenseilium , Wolffium .

III. Sagacitas Rabbinica , ex probabili Abarbanelis Crisi , in XV. controversis Questionibus Exegeticis demonstrata : ubi I. Excellentissimi hujus Rabbini Characterem delineabit paucis , & ratione prærogativarum , & ratione vitiorum ejus . II. Specimina Christianorum , ex diversis ejus in Pentatevchum , Prophetas priores atque posteriores conscriptis commentariis , non paucas Dissertationes vertentium allegabit , scilicet , Buxtorffii , F. Lud. Compiegne de Veil , Gentii , Buddei , Meyeri , Schrammii , Rendtorffii , L' Empereurii , Schnellii , Carpzovii , Francisci ab Husen , Gebhardi , Pfeifferi , Palmerooti , Sprecheri , Scherzeri , Abichtii , Maji . III. Juxta laudabile institutum clarissimorum horum virorum , XV. etiam Questiones selectas , ex triplici ejus primario opere hermenevtico , partem versione , partem sententiae definitione commendabit , & alias plures Pericopas , in Auctore hoc versione dignas , indicabit .

IV. Inquisitio Critica in Poësin Hebraicam , tum veterem , sententiosam , tum rhythmicam recentiorem : In hac I. recensebit diversas de Poësi Veterum sententias conjecturales . II. Intolerabilem Meibomii , qui singulari Metromania & auri fame instigatus , universam V. T. Scripturam metrice conscriptam afferuit , sed mire nunc corruptam , dum ad revealatas sibi Poëticæ divinæ leges reformatur . III. Improbabilem Clerici & audaculam , quæ Rhythnum ομοιοτελευτῶν statuens , ut is vel invitus appareat , mirabiliter quoque & prælicenter syllabus vocesque integras addit , decerpit varieque transmutat . IV. Verisimilem & modestam Cel. Carpzovii , quæ ob carminum musicæque indolem , aliquod admittit metrum , certas melodias canticorum , nec obscura scansionis determinatæ vestigia ,

vestigia, sed omnia hæc hodie adhuc incognita, homoeotelevta vero interdum fortuito subnascentia; ut rectius in stylo Laconico, figurato ac sententioso a nobis queratur ejus ratio. V. Hanc viam tutissimam ipse etiam securus, specimina quædam, Canticum Mosis Ex. 15. Deut. 32. Ps. 7. 14. 16. 22. 34. 53. 68. 103. 105. 124. 145. 150. Jobi c. 40. & 41. Prov. c. 30. & 31. Chabak. c. 3. ad cognoscendam styli Poëtici rationem applicabit; & ad imitationem eorundem, similibus IV. *Carminibus Christi Nativitatem, Passionem, Resurrectionem atque Ascensionem* celebrabit. VI. *Rhythmicam Poësin hodiernam*, quoad suam originem, divisionem, culturam & exempla, tam Judæorum, quam Christianorum considerabit & 6. propria adjicet experimenta metrica, Mysterium SS. Trinitatis, Providentiam Dei, & Angelorum custodiam prædicantia, & 3. Orationes continentia, pro Remissione peccatorum, Precautionem matutinam, & vespertinam.

V. Operæ pretium Talmudicum; X. Loci ex variis Tractatibus Talmudis recens conversis, ejus usum in Philologia & Hermenevтика Sacra comprobaturum. Accedunt V. specimina mutui consensus Rabbinici Talmudis, & Corani Muhammedani, in fabellis quibusdam adstruendis.

VI. Chiragogia ad studium Rabbinicum, per illustratum Obadiæ Vaticinium: in quo 1. Textum Hebraicum loco fundamenti ponet, accurate ex analysi grammatica, accentuatoria, atque Masoræ annotationibus evolutum. 2. Translationem Jonathanis, quam una cum Textu Hebræo sæpius citant Rabbini, percurret, & quam varium hic usum præstet, observabit. 3. Ipsos celebriores Rabbinos V. in medium producit: α. faciliorem, historicum Aben-Ezram, literalem sensum aperientem, quem methodi causa punctis insigniet, ad promptiorem in sequentibus progressum. β. leviorem, grammaticum, Kimchium, antiquis præludentem Grammaticis, ex quo voces Prophetæ difficiliores varie intelligentur. γ. commodum hujus ipsius epitomatorem, Salomonem ben Melech, nobiliter in suo Michlal jophi ad sensum verborum totius Scripturæ manuducentem, quem hic versione latina donabit, prima vice, una cum Abendanæ spicilegio. δ. obscuriorem, Talmudicum, Raschium, qui stylo difficiili, conciso Talmudicisque allusionibus referto, modo dictis postpondendus est. ε. eximum Exegetam Judaicum, Abarbanellem, qui omnes hujus Prophetæ articulos (si ab eo discedas, quod Christianos tanquam Edom pessime tractet) erudita commenta-

mentatione explicavit. 4. Horum dabit *versiones*, cum aliis *Pontaci*, *Crocii*, *Merceri*, *Leusdenii*, *Raithii*, *Breithauptii*, *Pfeifferi*, *Majique* (quorum aliqui illorum quosdam iis mactarunt) libere collatas. 5. cum parallelō maxime loco *Jer. 40, a v. 7. usque ad 23.* eorundem Rabbino-rum notas comparabit, nec non cum *aliis V. Test. vaticiniis*, contra E-
domum hic ibi prolatis. 6. *Rabbinica Literaturā usum* in exegesi eru-
dita comprobabit in *Quaestionibus* 7. sequentibus : α. Quis *Obadias* iste
fuerit ? utrum in Achabi domo vivens, ex mente Rabbinorum & Tal-
mudistarum ? an vero alius vel tempore Achasi juxa Vitrinam, vel
Jeremiæ tempore secundum Tarnovium vivens ? vel an prorsus ignore-
tur ? β. Quis nomine *Edom* intelligatur hic ? Utrum pagani, Judæis
olim, & dein Christianis adversantes ? An Christiani, Judeos in variis
exiliis affligentes ? Num ipsi quoque Judæi, Christum rejicientes ? &
quotupliciter nomina propria, in primis *Edom* quoque, in Scriptura su-
mantur ? γ. *Quo tempore impleta* dici possit hæc Prophetia ? vel an ad-
huc implenda, ex *Abarbanelis* judicio, ut Judæi in tertia Liberatione
e suo exilio, perfectissima illa, per Messiam expectandum præstanta,
populis omnibus reliquis dominatur, tertiumque templum Hierosolymis
reædificatur sint ? δ. An v. 1. *SS. Trinitas* notetur ? ε. Quomodo v.
7. intelligendus ? ζ. Quæ fuerit *sapientia Edomi* ? η. Qui *Salvatores* in
monte Zion ? θ. Num *Hispanos* צְרָפָת *Gallos* גְּנָעִים *Germanos* notent ? An hic *Judeis* fidendum sit ? vel *Hardtii* novæ sententiæ : vel
Hillero, propria in appellativa, violato *canone critico*, convertenti ?

VII. *Parascha Gen. XI, 1 - 9. Polyglottos Critica, Theoretico-Syn-
theticæ* : in qua I. *Textus Avthenticus* exhibetur, cum omni suo appa-
ratu, Vocalibus, Accentibus atque Masora, nec non ex eo transsumtus
quoque Samaritanus, omnibus istis destitutus. II. *Originalis Perico-
pæ* istius *Translationes ectypeæ*, versibus singulis subiectæ, ut α. *Versiones*
præcipue Orientales, Chaldaicæ, Onkelosi, Jonathanis, Hierosolymita-
na, Syriaca, Samaritana atque Arabica ; & β. *occidentales* etiam potio-
res, Græcæ τοῦ viralis, Latinæ, Vulgata, Tremellii, Schmidii, Gallica,
Hispanica, Anglica & Belgica, Germanicæ, Lutheri, Piscatoris, Ulen-
bergii, Judæorum Amstelodamensium, & nova Berlenburgensis, repræ-
sentantur. III. *Symphonia grammatica & lexicographica* omnium istarum
Linguarum OO. propinqua cognatione ab Ebræa derivandarum, harmo-
nica

nice adducitur, ad conferendas critice istas OO. Linguas. IV. *Uſis aequoreis*
iſtius etiam quoad potiores Occidentales Linguas facilis ostenditur. V.
Ques̄tiones palmaria, ad Locum Gen. XI. referendæ, pertractantur, de Lingua
prima & una, de Linguarum confusione, ejusque modo, & derivanda hinc
aliarum Linguarum origine, modo ac numero & harmonia: quæ in utramq;
partem expenduntur, Hardio una exploso. VI. *Christologia quoque multilinguis*
adjungitur, Servatorem Linguis potioribus Orientis ac Occidentis prædicatura
e. g. 1. in Hebreæ Lingua, quod hæc sit & primæva, in qua de
Christo auditum sit Protevangelium, & una, quæ post confusionem man-
ferit integra, & emphatica Messiæ nomina, atque agentia de eo oracula
nobis tradiderit. Porro 2. quod Græca olim communissima exhibuit Mesi-
siam toti mundo annunciarerit per Evangelistas & Apostolos, qui tamen
ad communem Servatorem omnes gentes adducturi, charismate Lingua-
rum omnium a Spiritu S. donati sunt. Quod 3. Babylonica vel Chaldaea
magnam Ecclesiæ induxit confusione, in populi Judaici captivitate:
ipse tamen Deus in ea per Danielem singularia sua miracula, & per Esram
populi ac templi restaurationem nobis significaverit, & sub eo venturum
prædixerit Messiam. 4. Carmen Græcum exponat Versionis Græca beneficium,
qua Deus Gentibus, mox etiam plene vocandis, in manus suum tradiderit
verbum, spemque promissi & a Judæis ubique aliis propositi Messiæ, o-
mniibus familiarem fecerit. 5. In Dialecto Samaritana docebitur: Ho-
mines plerosque Samariæ incolis esse similes, qui non puro cultu Deum
per Christum venerari ament, sed suum unumquemque sibi electum
Deum proprium una honorare velle juxta 2. Reg. 17. 6. Latinum ad-
struat metrum, quod Babelicam ædificantes turrim Deo obniti voluerint,
& nomen suum æternitati consecrate, non habita Christi, apud Semi posteri-
benebole præsentis, ratione, ut justa γλωτοσυγχυτεως poena sint af-
fæcti. 7. Syriaca Dialectus evolvat tres Linguis, quibus cruci Christi
inscripsit Pilatus: Jesus Nazarenus Rex Judæorum! ut scilicet univer-
salis mundi salus Deo providente sic innotesceret & suæ genti, quæ
utebatur tunc hebraica populari, i. e. Syra Hierosolymitana, & Græcis ac
Latinis, qui orbis totius tum erant Domini. 8. Rabbinico-Talmudica de-
scribat miseriam Judaica nationis, quæ jam post Jesum rejectum suæ i-
gnara vera Legis & Scripturæ mentis, traditionibus inhiet, vanaque
spe se lacet futuræ per venturum adhuc Messiam suum salutis omnimo-
dæ. 9. Arabica docebit: novam confusione Babelicam poena Dei,
Chri-

Christianis negligentioribus immissam fuisse regno Turcarum, & Religionem Mahomedis, se longe lateque suo Corano diffundentis, & gloriam Christi mire pessundantis. 10. *Aethiopica, Abyssinorum*, in Africa nomen Christo dantium, exponat fidem ac confessionem, cum fere tota illa terræ pars reliqua aut Muhammedana aut paganæ superstitioni adhærescat. 11. *Rhythmicum Ebraicum canticum ex Jes. 13. & Apoc. 14. & 18. Ecclesiæ jubilum* continebit, quod Deus Babylonij mysticæ ex parte ruinam fatalem attulerit, Christoque regnum paraverit universale, cujus cives eum colant una lingua, mente ac fide. Tandem & 12. *Carmen Germanicum* delineabit Veram Christi Zionem, ab omnibus Babelis insultibus in inexpugnabilem, quod Christo ut petræ inædificata, in omnibus linguis ac nationibus suos habeat confessores, & Evangelii, in omnes orbis Linguas translati, & ubivis præconio annunciat, nutrimento sustentetur, & sub Christi signis militans, ex omnibus suis hostibus aliquando triumphum agere possit. VII. *Adjicit 3. Orationes*, coram *Illustribus Stipendiis nostri Visitatoribus A. 1725.* ex memoria recitatas, Samaritanam, Rabbinico-Talmudicam, atque Arabicam.

IIX. *Methodologia Hebraica, Lingue &c. Doctores, eorumque Methodum* recensens: ubi I. Notitia tradetur variorum Ebraice Lingue Professorum, tum in *Judaicis* olim, tum in *Christianis Academiis* recentioribus eandem docentium, quorum indicabit characteres, Libros ac merita, Ebraicæ Literaturæ terminos amplificantia. II. *Methodos* enarrabit diversas, pro diversa studii Hebraici apud Judæos pariter ac Christianos vicissitudine notandas: e.g. inter recentiores, *Kimchianam, Reuchlinianam, Buxtorffianam, Cappellianam, Schickardianam, Wasmuthianam, Raadtianam, Altingianam, Hardtianam, Gussetianam, Danzianam, Hillerianam, Schudtianam, Neumannianam, Clericanam, Masclelianam*, aliasque complures eorum, qui vel grammaticis, vel lexicis, vel accentuationibus, vel observationibus miscellis singularem Linguæ sacræ lucem fœnerari voluerunt. III. *Deperdita* olim, & adhuc hodie desiderata in re literata *Hebraica* breviter indicabit: & IV. tandem *Furgium Criticum Adonistarum & Jehovistarum*, ex Fullero & Amama, Buxtorffio & Cappello, Drusio & Hillero, Leusdenio ac Schudtio aphoristice repræsentatum, criticaque libertate dijudicatum annexet.

IX. *Janua Alcorani Arabici, Turcico-Muhammedani*, recens pafacta: in qua I. *Synopticam Lingue Arabicae formam grammaticam* dabit, Ebrææ harmonicam. II. *Suras Corani 1. Initii. 12. Josephi 14.*

Abra-

Abrahami. 61. ordinis. 62. conventus. 63. Impiorum. 109. Infidelium. 110. Auxilii. 112. Salutis. 114. Hominum, ex toto ejus Psevdo-Canone feliget, & ad resolutionem firmandam, & ad genium Lingue cognoscendum, & ad mendacia Libri falsi introspicienda: ut quis dein hisce præparatus capitibus, cursoria lectione, totam Libri per se non adeo magni μαλαιολογιας, brevi tempore, in originali sua lingua eleganti evolvere possit. III. Usum Arabicæ Dialecti biblicum in X. Jobais oraculis comprobabit. IV. Præsentem Turcicæ Eruditionis statum designabit, quæ jam per Typographea, novaque cum cultioribus populis commercia majora capit incrementa: & una Problemata II. resolvet: Num Mahumed sit Antichristus ille magnus, eique potissimum competant characteres ejus biblici? An & quando speranda sit Turcarum ac religionis Mahomedanæ vel eversio, vel conversio ad Christum?

X. Vanus Psevdo-Critica Whistoniana triumphus de restituendo codice Hebreo V. T. a Judais Sec. II. corrupto: ubi I. συροψις compendaria falsissimarum ejus Hypothesium præmittitur. II. Ad generalem eaurundem refutationem, probatur: 1. nihil prorsus novi Whistonum, ob Arianismi labem loco motum, heic attulisse, quod non jam ante ipsum asseruerit Pezronius, Cappellus, Grotius, Vossius, Morinus, aliqui Psevdo-critici, quoad rem idem cum eo sentientes, ut jam in iisdem refutatus censi possit: 2. quoad methodum vero mathematicam, totamque systematis perniciosissimi compagem, cum loco Propositionum ac Præmissarum mera afferat petulantis ingenii figura, nunquam demonstranda, eum (etsi aliud ajat) non alium habuisse scopum: quam ut Libros V. ac N. Testamenti maxime corruptos, adeoque fide indignos esse ostenderet, & sic Deismi vel Atheismi semina indirecte spargeret. III. Speciale Whistoni refutabitur argumentum, a locis Piskatis desumptum, ex quibus universalem Judæorum corruptionem fuisse possibilem arguit. Ex inductione igitur omnium 25. V. T. Locorum, Piska habentium, monstrabitur: נַפְשׁוֹ neque hiatum seu lacunam & defectum in S. textu notare, neque solam legendi cessationem, vel canendi, ob interstitium & spatum vacuum; sed una cum ista pausa, requirere sua significatione, mentis attentionem ad loca ista, primum elliptica visa, legitime applicandam: cum loca ista omnia designent intermedium quid contingens notabile, vel actionem quandam, vel colloquium aliquod, vel revelationem quoque Dei expectatam: id quod eorum inductione ac resolutione probabit.

Exodijm,